

(Hör min son.doc)

Vishetens väg

II. Hör, min son s 242-247

Avsnittet i sammanfattning

EG visar unga vägen till gemenskap med Gud. Denna gemenskap förutsätter hörsamhet och överlåtelse. Gemenskapen är en innerlig av Gud skapad och uppehållen kärleksrelation där den överlätne kristne beskrivs som bruden och Gud/Kristus som brudgummen.

Bibelns värld skall bli hans egen och alla sanna kristnas värld

I EG:s föreställningsvärld är Bibeln grundkällan när verkligheten liksom livet i Gud skall beskrivas. Genomgående är det också EG:s avsikt att låta bibelns värld bli hans egen och de sanna kristnas värld. Detta är ett genomgående drag i allt vad EG skriver.

Bibliska erövringar i varje enskilt avsnitt (= vid varje avskilt predikotillfälle)

Varje enskilt avsnitt i hans samlade skrifter (= varje predikotillfälle) kan läsas som en redovisning av en specifik biblisk erövring som han sedan tillämpar på sig själv och på dem han förkunnar för.

De bibliska erövringarna här

Avsnittet riktat till unga. Budskapet bl a att lyssna till de äldre som kommit längre på trons väg. Inte svårt att finna anknytningar i bibeltexterna.

EG förutsätter hel överlåtelse till Gud. Lätt att finna anknytning i bibeltexterna.

EG vet att allt inte blir som det borde. Belägger inte detta bibliskt. Blott en hänvisning och den till Habackuk.

”Rubrikcitater” dvs allmänna sanningar hämtar EG från Ordspr.

EG förkunnar tron som en kärleksrelation. Anknyter till en bildlik tolkning av Höga Visan samt till evangelisten Johannes. Här måste alltså EG bli trängre i sitt val av bibelstöd.

En preliminär slutsats

EG hämtar sin tolkning av bibeln från enskilda, fritt stående korta citat från skilda, icke sammanhängande ställen i bibeln. Han avgör själv vilka bibelord han skall välja. Vid valet är han beroende av sitt eget religiösa kollektivs bibeltolkning, men han är också självständig gentemot detta kollektiv.

Min rubrik: Inledningsord

II.

Hör, min son! S 242

»Hör, min son, och var vis!»

Ordsp 23:19 s 242 *Hör min son, och var vis* och styr ditt hjärta på den rätta vägen!

Inledningsord som dels anknyter till "Vishetens värld" dels till avsnittets tema hörsamhet.

Min rubrik: Trons liv, en kärlekgemenskap

Statt upp, min älskade, min sköna, och kom!

Hv 2:10 s 242 Min vän talar till mig och säger till mig: "Statt upp, min älskade, min sköna, och kom !

Så talar brudgummen till sin älskade och efterlängtade brud, som är allt för hans hjärta. Hon var dock sen att besvara hans kärlek, och det var onaturligt för henne att glömma sig själv för en annan; men, prisat vare hans gudomliga hjärta, slutligen utbrister hon, besegrad av hans uthålliga kärlek: »Låtom oss stiga tidigt upp.»

Hv 7:12 s 242 Och *låt oss stiga tidigt upp* och gå till vingårdsfälten för att se till, om vinträdet har slagit ut och dess knoppar öppnat sig och om granatträden blommar. Då vill jag gifva dig min kärlek.

Ej långt förut hade hon, tjugad av självbehag, gått ned till hassellunden ensam och allena för att betrakta dalens grönska, och där gjorde hon en lustfärd på Amminadabs vagnar;

Hv 6:10 f s 242 Till *hassellunden* gick jag ned för att betrakta dalens grönska, för att se till, om vinträdet hade slagit ut och om granatträden blommade. Jag betänkte mig ej; min håg satte mig på *Amminadabs vagnar*.

men, smärtsamt berörd av den nya omgivningen, återvänder hon med ångerfullt hjärta, såsom de unga alltid få göra, när de tjugas av världen och beundra sig själva. Men nu hängiver hon sig med odelat hjärta för att dela brudgummens såväl intressen som hans syften och böjelser.

Anknytning till bibeln via en kärleksskildring i HV där bruden enligt EG:s sökta tolkning vänder tillbaka till brudgummen.

(Bruden =den kristne, brudgummen=Gud/Kristus.)

Denna maning: »Stå upp!» gäller var och en av eder. Tidsanden är förslöande, och dröjsmål förlamar. Den religiösa världen måste ryckas såsom en brand ur elden, men trons barn stiga tidigt upp. (1 Mos. 19: 15—17; 22: 3.)

1 Mos 19:15–17 s 242 5 När nu morgonrodnaden gick upp, manade änglarna på Lot och sade: ”Stå upp och tag med dig din hustru och dina båda döttrar, som du har hos dig, på det att du icke må förgås genom stadens missgärning.” 16 Och då han ännu dröjde, togo männen honom vid handen jämte hans hustru och hans båda döttrar, ty HERREN ville skona honom; och de förde honom ut, och när de voro utanför staden, släppte de honom. 17 Och medan de förde dem ut, sade den ene: ”Fly för ditt livs skull; se dig icke tillbaka, och dröj ingenstädes på Slätten. Fly undan till bergen, så att du icke förgås.”

1 Mos 22:3 s 242 3 Bittida följande morgon lastade Abraham sin åsna och tog med sig två sina tjänare och sin son Isak; och sedan han hade huggit sönder ved till brännoffer, bröt han upp och begav sig på väg till den plats som Gud hade sagt honom.

Vad ångan är för maskineriet, det är ett varmt hjärta för det verksamma livet. Giv honom din bästa kärlek (**242, sen 243**), och bed honom så fångla din uppmärksamhet, att du förlorar allt annat ur sikte. Utan inre samling kan ditt rike ej bestå.

Tillämpning, där tidsandan beskrivs som förslöande, de unga manas att skyndsamt och tidigt vända åter till Gud och till ett liv i kärlekens gemenskap. Detta genom att ge Gud sin bästa kärlek. Förebilder Lot när han av Gud hjälps att skyndsamt fly från Sodom och Abraham när han bittida stiger upp för att offra sin son.

Min rubrik. Hörsamhetens dygd och innebörd. Lyssna på de äldre

Man tillskriver ordet härskaremakten, men samhället äger bestånd genom karaktärer. Arons vältalighet hade intet värde för Mose uppdrag, då Aron saknade hörsamhetens dygd.

2 Mos 32:3 s 243 Då tog allt folket av sig guldringarna som de hade i öronen, och de buro dem till Aron; 4 och han tog emot guldets av dem och formade det med en mejsel och gjorde därav en gjuten kalv.

Din framtid beror väsentligen på din förmåga att höra. Ty du är ung och oerfaren. Låt dig gärna undervisas av dem, som äro bättre än du, och hys aldrig stora tankar om dig själv. »Var och en vare snar till att höra, sen till att tala.»

Jak 1:19 s 243 Därföre, mina älskade bröder, vare *hvar och en människa snar till att höra, sen till att tala*, sen till vrede.

»Tystnad röjer förstånd, men dårens mun är ett ras i närheten.» ej funnet citat

Välj de bästa människor till dina rådgivare och dela ej ditt hjärta med lågsinnade personer, som äro sämre än du. Den som förkastar de äldstas råd är bestämd att gå under, (1 Kon. 12.)

1 Kung 12:6-8 s 243 Då rådförde sig konung Rehabeam med de gamle som hade varit i tjänst hos hans fader Salomo, medan denne ännu levde; han sade: ”Vilket svar råden I mig att giva detta folk?” 7 De svarade honom och sade: ”Om du i dag underkastar dig detta folk och bliver dem till tjänst, om du lyssnar till deras bön och talar goda ord till dem, så skola de för alltid bliva dina tjänare.” 8 Men han aktade icke på det råd som de gamle hade givit honom, utan rådförde sig med de unga män som hade vuxit upp med honom, och som nu voro i hans tjänst.

Vem kan räkna de många tusen själar, som gått förlorade, därför att de ej aktade de vises råd? Lyssna med vördnad till din gamle far, och trampa ej modersordet.

Ordspr 12:15 s 243 15 Den oförnuftige tycker sin egen väg vara den rätta, med den som är vis lyssnar till råd.

Den där råd lyder, han är vis.

Karaktären och hörsamheten avgörande. Vikten av goda rådgivare. Bibliska anknytningar Aron, dålig karaktär och Rehabeam, dåliga rådgivare. Gamle far och modersordet

Min rubrik: Lyssna, bli ett med i kärlek, förstå utan ord.

Hänvisningar till Johannes, Höga Visan

Framtiden beror ej så mycket på din talförmåga som därpå, att du under helig bävan lyssnar efter hans röst i varje ljud, så att du mitt under arbetet kan liksom Johannes säga: »Herren är det.»

Joh 21:7 s 243 7 Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: "Det är Herren." När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig sin överklädnad — ty han var oklädd — och gav sig i sjön.

Det är vanligen en säregen känsla i Jesu ord, som den förtrogne lärjungen icke gärna kan förväxla. Johannes behövde ej mer vid Jesu kors än detta: »Se din moder!» Och från den stunden tog lärjungen henne till sig.

Joh 19:27 s 243 Sedan sade han till lärjungen: "Se din moder." Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig.

Jesu ord äro ande och liv, ty de flöda av ett älskande hjärta. Skulle bruden icke känna brudgummens röst? Skulle hon icke bli utom sig av hans ord?

H. V. 5: 6. S 243 6 Så öppnade jag för min vän, men min vän var borta och försvunnen. Min själ blev utom sig vid tanken på hans ord. Jag sökte honom, men fann honom icke; jag ropade på honom, men han svarade mig icke. 7 Vaktarna mötte mig

Vi kunna ju till och med känna igen **(243 sen 244)**, våra närmaste genom ljudet av deras fotsteg. Skulle Jesu lärjungar icke känna igen honom, som går genom lyckta dörrar?

Joh 20:19 s 244 På aftonen samma dag, den första veckodagen, medan lärjungarna av fruktan för judarna voro samlade inom *stängda dörrar*, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid vare med eder!"

Jo, visserligen. »Mina får höra min röst, och jag känner dem, och de följa mig.»

Joh 10:27 s 244 27 Mina får lyssna till min röst, och jag känner dem, och de följa mig.

Helgedomen är mörk utan inre ljus, och vänskapen saknar förtrolighet, om icke vännerna känna igen varandras röster. Antingen äro vi upptagna med oss själva eller leva i denna världens marknadsbrus, om vi icke uppfånga larmklockans ljud och väktarens rop. Saken är den, att vi leva alltför mycket i denna värld och ej så nära Gud och himmelens port, som vi borde göra. Våra hjärtan äro ej för honom allena. Den lärjunge, som vilar nära Jesu hjärta, tillviskar han mångt ord i förtroende, som ej de andra lärjungarna, icke ens Petrus, har någon aning om. Visserligen kan lärjungen för ett ögonblick förlora det umgänge, som förenar vårt livs trådar med Jesu hjärta, så att vi läsa hans tankar i levande sympati, såsom i förtroligt sällskap den ene förstår den andre genom en obetydlig rörelse; men gemenskapen med Gud är alltid densamma, så länge själen högst av allt värderar Jesu kärlek, och hon giver sig ingen ro, förrän linjen är klar.

Min rubrik: När linjen är klar. Beskrivning av innerlig gemenskap

Drottningen måste fram. Hon är känd utmed heta linjen; tusen sinom tusen änglar och tjänsteandar, himmel, hav och jord stå redo att frambära hennes bud till konungen.

»Bed, yngling, bed! Gud hörer dina böner.» »De som bittida söka mig, de finna mig.»

Ordsp 8:17 s 244 Jag älskar dem, som mig älska; och de som mig bittida söka, de finna mig (Gamla översättningen)

Bed, yngling, bed! Den, som vill dragas efter honom skall snart få bekänna: Konungen har fört mig in i sina salar, där allt förkunnar hans lov, där allt bär vittnesbörd om huru han älskar oss och vilken omsorg han har om sina barn. Det är utöver all människonaturens, förmåga att bevara ett nära umgänge med **(244 sen 245)** Gud, men

umgänget med Gud bevarar oss. Guds Ande, som är bönen Ande, ropar alltid sitt:

»Abba, fader!»

Mark 14:36 s 245 360 och han sade: "Abba, Fader, allt är möjligt för dig. Tag denna kalk ifrån mig. Dock icke vad jag vill, utan vad du vill!"

och försummar aldrig sitt verk. Låt ej hindra dig i ditt framträdande till Gud. Den som ej har tid att bedja måste få tid att göra misstag, ångra, bekänna och förlora sin dag. Fråga Herren till råds om allt. Låt hela ditt inre och yttre liv vara under hans kontroll. Och du skall omedvetet växa *i nåden*.

Min rubrik: förhållandet mellan den oförmedlade gemenskapen och Guds ord

I allmänhet äro de första intrycken av Gud, och vi böra troget fasthålla dem och under aktgivande på Andens röst i vårt inre och händelsernas gång i det yttre framdraga dem i ljuset av Herrens ord. Att uppställa någon viss regel för bedömning av inre röster, är i allmänhet icke rådligt och mindre av nöden; ty huvudsaken är, att vi bevaras i ett sådant sinne, att vi kunna höra hans röst. Men om vi ej förvirra vår egen ställning genom att fråga om det som en gång för alla är uppenbarat, om vi sorgfälligt bevara heliga intryck och med glädje hälsa varje liten ljusning, skola dessa intryck av hans närvaro mogna till visshet och förmågan att urskilja hans röst uppodlas. I torra tider måste man gräva djupt; och tidens stora krav är en djup kristendom. Hur skola vi kunna vänta vördnad och respekt för Herrens ord bland världens barn, om vi icke lyda Herrens röst? Var mycket rädd om det ljus du har!

Optimistisk syn på den inre röstens möjlighet och nödvändighet i torra tider, särskilt om vi inte tvekar om det rätta i det som en gång för alla är uppenbarat

Min rubrik: Det direkta gudsmötets ljuvlighet

Gud vare lov, att jag får bedja! Det klarnar vid nådastolen. Där stämmer han möte med oss för att tala med oss om allt vad, han genom oss vill hava tänkt, sagt och gjort. Aldrig i mitt liv tror jag mig hava sett en man tala med Gud, och jag tror, att personliga samtal med Herren tillhöra det allra heligaste, som ej får bevittnas av andra; men jag har sett utvalda själar komma ut **(245 sen 246)** ur helgedomen med strålande ansikten

2 Kor 3:7 f s 246 Men om dödens ämbete, som med bokstäfver var inristadt i stenar, framträdde i härlight, så att Israels barn icke kunde se på Moses ansikte för hans ansiktets härlighets skull, hvilken var försvinnande, huru skulle då icke Andens ämbete hafva ännu större härlighet!

och ett budskap från Gud. Och denna syn är den skönaste, jag har sett ibland människor intill närvarande stund. Dess mera det mänskliga försvinner och det gudomliga framträder hos en kristen, dess mera, skön och gudomlig är han. Det är en ljuvlig syn att se lärjungen vid mästarens fötter, eller ett barn luta sig intill sin moders bröst och viska: »Mamma, vad säger du?» Och den unge mannen är skönast, då han frågar efter Guds vilja.

EG vittnar inte om det direkta gudsmötet utan om upplevelsen av mskor som gjort det. Det mänskliga försvinner, det gudomliga framträder.

Min rubrik: När man inte vet

Men även en Guds man, som är förtrogen med Herrens vägar, kan understundom råka i stor

förlägenhet, då han har kommit till den avgörande stunden, att han måste handla, men icke ser, var han skall taga nästa steg. Men dessa prövningar äro på ett särskilt sätt ägnade att uppenbara Israels Gud för våra hjärtan och stärka oss i tron på hans gudomliga ledning. Huru ofta, då omständigheterna tvingade oss att taga ett språng i mörkret, funno vi efteråt, att det var Gud som ledde oss, liksom örnen, då han vill lära sina ungar flyga, först kastar ut dem från det höga nästet i den omätliga rymden och sedan flyger inunder dem och bär dem på sin rygg, medan de hämta nya krafter till nya ansträngningar! I vår tid är det av stor betydelse att uppliva och stärka tron ibland Guds folk. Därför måste vi gå efter annan genomgå nya prov. Men Herren skall aldrig tillåta att en själ, som förbida honom, kommer på skam.

Var stilla! Det kommer ljusare tider för dem som lyda Gud. Hörsamhet uppodlar förmågan att höra. För sina vänner omtalar han allt, vad han hört av sin Fader. (Joh. 15.)

Joh 15:15 s 24615 Jag kallar eder nu icke längre tjänare, ty tjänaren får icke veta vad hans herre gör; vänner kallar jag eder, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag kungjort för eder.

Den ställning du bör intaga, är densamma som profeten intog, då han väntade svar på sitt klagomål: »Jag vill stå **(246 sen 247)** på min vakt och ställa mig på min post för att se, vad han vill säga mig.» Och detta är den ställning, du bör intaga till uppenbarelsen, om du ej vill förföra något av densamma: »Skriv upp din syn på tavlor, att den lätt må kunna läsas.»

Hab 2:1-2 s 2471 Jag vill stiga upp på min vaktpost och ställa mig på muren; jag vill speja för att se vad han skall tala genom mig, och vilket svar på mitt klagomål jag skall få att frambära.

2 Och HERREN svarade mig och sade: Skriv upp din syn, och uppteckna den på skrivtavlor, med tydlig skrift, så att den lätt kan läsas.

Språng i mörkret inte ovanligt för EG. Förhoppning om ljusare tider med bibelhänvisningar.

Min rubrik: Väntan på Herren

Men synen hör ännu till framtiden, och det är en stor prövning för unge män att med alla sina förutsättningar till framgång vara stilla och förbida. Huru många yngling har ej i fråga om val av yrke eller val av hustru etc. tagit mera hänsyn till sina personliga fördelar än till Guds vilja och därigenom skapat sig ett helvete redan på jorden!

Förbida! Endast Gud känner den rätta stunden. »Min stund är ännu icke kommen»,

Joh 2:4 s 247 Jesus svarade henne: "Låt mig vara, moder; min stund är ännu icke kommen."

Joh 7:6 s 247 Då sade Jesus till dem: "Min tid är ännu icke kommen, men för eder är tiden alltid läglig.

sade Han, som hade ett stort verk att utföra; »men eder stund är alltid inne.» Om det än dröjer, så förbida, ty det skall komma och skall ej utebliva. — Förbida! Ej i nervös oro, men i stillhet. Då allt är tyst, kommer helgedomens Gud. Väl den, som då kan svara:

Tala, Herre, ty din tjänare hör till!

1 Sam 3:9 s 2479 Därför sade Eli till Samuel: "Gå och lägg dig; och om han vidare ropar på dig, så säg: "Tala, HERRE; din tjänare hör."

EG förutsätter att Guds tid ännu inte inne, däremot är de kristnas tid alltid inne.

Bibelanknytningarna

1 Mos 19:15–17 s 242 När nu morgonrodnaden gick upp, manade änglarna på Lot och sade: "Stå upp och tag med dig din hustru och dina båda döttrar, som du har hos dig, på det att du icke må förgås genom stadens missgärning." Och då han ännu dröjde, togo männen honom vid handen jämte hans hustru och hans båda döttrar, ty HERREN ville skona honom; och de förde honom ut, och när de voro utanför staden, släppte de honom. Och medan de förde dem ut, sade den ene: "Fly för ditt livs skull; se dig icke tillbaka, och dröj ingenstädes på Slätten. Fly undan till bergen, så att du icke förgås."

1 Mos 22:3 s 242 Bittida följande morgon lastade Abraham sin åsna och tog med sig två sina tjänare och sin son Isak; och sedan han hade huggit sönder ved till brännoffer, bröt han upp och begav sig på väg till den plats som Gud hade sagt honom.

2 Mos 32:3 s 243 3Då tog allt folket av sig guldringarna som de hade i öronen, och de buro dem till Aron;

1 Sam 3:9 s 247 Därför sade Eli till Samuel: "Gå och lägg dig; och om han vidare ropar på dig, så säg: "Tala, HERRE; din tjänare hör."

1 Kung 12:6-8 s 243 Då rådförde sig konung Rehabeam med de gamle som hade varit i tjänst hos hans fader Salomo, medan denne ännu levde; han sade: "Vilket svar råden I mig att giva detta folk?" 7De svarade honom och sade: "Om du i dag underkastar dig detta folk och bliver dem till tjänst, om du lyssnar till deras bön och talar goda ord till dem, så skola de för alltid bliva dina tjänare." 8Men han aktade icke på det råd som de gamle hade givit honom, utan rådförde sig med de unga män som hade vuxit upp med honom, och som nu voro i hans tjänst.

Ordsp 8:17 s 244 Jag älskar dem, som mig älska; och de som mig bittida söka, de finna mig (Gamla översättningen)

Ordspr 12:15 s 243 15Den oförnuftige tycker sin egen väg vara den rätta, med den som är vis lyssnar till råd.

Ordsp 23:19 s 242 *Hör min son, och var vis och styr ditt hjärta på den rätta vägen!*

Hv 2:10 s 242 Min vän talar till mig och säger till mig: "Statt upp, min älskade, min sköna, och kom !

Hv 5: 6. S 243 6Så öppnade jag för min vän, men min vän var borta och försvunnen. Min själ blev utom sig vid tanken på hans ord. Jag sökte honom, men fann honom icke; jag ropade på honom, men han svarade mig icke. 7Väktarna mötte mig,

Hv 6:10 f s 242 Till *hassellunden* gick jag ned för att betrakta *dalens grönska*, för att se till, om vinträdet hade slagit ut och om granatträden blommade. Jag betänkte mig ej; min håg satte mig på *Amminadabs vagnar*.

Hv 7:12 s 242 Och *låt oss stiga tidigt upp* och gå till vingårdsfälten för att se till, om vinträdet har slagit ut och dess knoppar öppnat sig och om granatträden blomma. Då vill jag gifva dig min kärlek.

Hab 2:1-2 s 247Jag vill stiga upp på min vaktpost och ställa mig på muren; jag vill speja för att se vad han skall tala genom mig, och vilket svar på mitt klagomål jag skall få att frambära. Och HERREN svarade mig och sade: Skriv upp din syn, och uppteckna den på skrivtavlor, med tydlig skrift, så att den lätt kan läsas.

Mark 14:36 s 245 36 Och han sade: "Abba, Fader, allt är möjligt för dig. Tag denna kalk ifrån mig. Dock icke vad jag vill, utan vad du vill!"

Joh 2:4 s 247 Jesus svarade henne: "Låt mig vara, moder; min stund är ännu icke kommen."

Joh 7:6 s 247 Då sade Jesus till dem: "Min tid är ännu icke kommen, men för eder är tiden alltid läglig.

Joh 10:27 s 244 27 Mina får lyssna till min röst, och jag känner dem, och de följa mig.

Joh 15:15 s 246 15 Jag kallar eder nu icke längre tjänare, ty tjänaren får icke veta vad hans herre gör; vänner kallar jag eder, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag kungjort för eder.

Joh 19:27 s 243 27 Sedan sade han till lärjungen: "*Se din moder.*" Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig

Joh 20:19 s 244 På aftonen samma dag, den första veckodagen, medan lärjungarna av fruktan för judarna voro samlade inom *stängda dörrar*, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: "Frid vare med eder!"

Joh 21:7 s 243 7 Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: "Det är Herren." När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig sin överklädnad — ty han var oklädd — och gav sig i sjön.

2 Kor 3:7 f s 246 Men om dödens ämbete, som med bokstäfver var inristadt i stenar, framträdde i härlighet, så att Israels barn icke kunde se på Moses ansikte för hans ansiktes härlighets skull, hvilken var försvinnande, huru skulle då icke Andens ämbete hafva ännu större härlighet!

Jak 1:19 s 243 Därföre, mina älskade bröder, vare *hvar och en människa snar till att höra, sen till att tala*, sen till vrede.